

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 7. Conscientia Mortis advenientis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

In oculis meis omne genus ingratiarum agere: solum parricidium, vide, ne commiseris, cave ne me vitâ spoliaveris. Homo, qui peccata venialia sicut aquam bibis, qui solis te illis scatere penè gloriaris, penè gratias agis, tu videris talem tibi Deum tuum Patremque tuum effinxisse: cui tantum parricidium mortalis culpæ displiceat, culpas autem tuas veniales ultrò abs te exposcat. Domine: eo ne usque insipientiæ & improbitatis, amici tui, filii tui, sponsæ tuæ devenient: ut iis peccare in te venialiter pro magna tua in eos gratiâ favoreque sit? O monstrum ignorantiae simul & tepiditatis & ingratitude! Sine peccatis quidem esse non possumus, sicut neque sine morbis, atqui non ideò morbos ultrò quærimus, immò repellimus, fugimus & fugamus. Non ergo etiam ideò peccata venialia admittenda vel dissimulanda sunt, sed potius, & fuigenda, & effuganda, & perfananda, & expianda omniratione sunt, omnibus quidem: at certè omnifobrio iudicio iudice, iis vel maximè, quos cum annis etiam tempus vivendi, simul ac venialibus delinquendi deserit. Ne à Deo inveniantur tunc primum desuisse venialiter peccare, quando defecit eos tempus, quo possunt peccare. Potius hoc agant, ut spatia peccandi, occupent actione & labore pro peccatis suis venialibus accuratè pœnitendi, & quam plenissimè Deo satisfaciendi.

Stimulus VII.

Conscientia Mortis advenientis.

Navigatio est vita hominis super terram, tam diu in mari navigatur, quàm diu ad portum non pervenitur. Invecta est in portum na-

vis, cessat navigatio, exitur de navi, exportantur quæ in navi vehebantur. Et in mari quidem navigantes, non rarò declinant in portum ingredi, sed in vita hac qui navigant, velint nolint ad portum mortis accedunt, eumque intrant mercesque exportant. Portus maris non ubique est, portus vitæ ubique est, ubique enim ad mortem perveniri potest. O quanti putarunt, se adhuc in medio Oceani spatium, & ecce invenerunt se in portu: an potius naufragio mortis? Et tamen cum hoc omni momento pænè homines oculis manibusque usurpent, cordibus suis ne capillo extremo hoc tenent: cum in omni puncto vitæ, mori se posse certò sciant; vivunt tamen adeò securi, curas & studia & cupiditates, in adeò longas destinant moras, quasi aut nunquam morituri sint, aut pactum cum morte quoddam in annos perennes inierint. Et hoc faciunt non florescentes tantum juvenum, aut robustæ virorum ætates, sed etiam senescentium, etiam senum, etiam senecionum tremuli caligantesque dies. Audire mentionem mortis horror est illis, & ira materia, qui sunt mortuis quàm vivis pænè similiores, propè viciniore. Hæc verè stulta senectus est, esse in fine vivendi, nec tamen videre finem vivendi, velle longam vitam, cujus nec spem habere possunt longam. Illa est præclara senectutis Sapiencia: providere non tam futuris, quam instantibus: amandare curas & cogitationes longæ vitæ proprias, assumere eas, quas faciundo, æternitati prospiciant, extendere vitam magnis & multis factis atque meritis, & brevitatem dierum sæculis admetiri: Hoc igitur agamus, quotquot morti senectute appropinquamus.

Stimulus